

Den store festkvelden

Makan til festkveld skal man lete lenge etter. Beatles, Stones og Creedence på samme scene er sjelden kost.

SVENSK JAGGER: Det ble ruffere saker da de svenske Stones-koplene entret scenen.

Så får vi selvfølgelig tillykke til hyl-lysten til 60-talls bandene handler om å legge seg tetttest mulig opp til originalene, enten vi snakker om at musikken eller faktene skal «plan-kes». For tredje året ble det snadder for de som liker at refrenge sli-ter, denne gangen med en større bukkett enn tidligere.

Stones populære

Over 1000 feststemte mennesker fikk med seg julas store happening i Finnmarkssalen, fordelt på 4. og 5. juledag. Og for en miks. For de som synes Beatles blir for soft, hadde The Norwegian Beatles hentet opp-lygte svensker fra Stockholm og Göteborg til Alta. «Rock on» har de truffet tidligere på Liverpool-turene, så gutta visste nøyaktig hva de fikk. I Alta finnes det en skokk med Stones-fan, så her var det lett å sjarmere massene. Mange danset på bordene da «Brown Sugar» og «Isonkey Tonk Woman» sparket fra. Bandet lignet kolossalt, mens vokalen nok ikke var helt jagger. Det ble spesielt avslørt på balladen «Angie» som ikke fungerte helt.

ALLTID KVALITET: Gutta svikter sjelden, enten de er Beatles eller seg sjøl som «Cinematic World» (Alle foto: Kito Eliertsen)

Fogerty fra Lerresfjord

Odd Ivar «Fogerty» Johnsen er i ferd med å få en betydelig skare fans i Alta han også. Lerresfjords store sønn må ha brukt anseelige timer med å øve inn Fogerty-stemmen i gutteårene, for det er til tider kliss likt. «Proud Mary» tvang mange på dansegulvet. Rockefoten bestemte. For de som ikke fikk med seg Johnsen første året, var nok dette kveldens store overraskelse. Jan Arild Sørnes slapp til med et par skikkelige klassiskere før pau- sen, og fikk virkelig brukt stemmen sin. Rett og slett knallbra av Sørnes.

Dans på lokalet

Hovedpersonene selv serverte flere av godbitene fra sin ferske Cinematic-plate i innledningen. Det var lurt, med tanke på at folk var mest lydhør da. Etter hvert ble det nemlig mer dans på lokalet enn konsert, noe toastmasterne fra Altaevyen fikk merke mot slutten. Da var det øredøvende støy fra lokalet og umulig å bli hørt. Når 500 mennesker blir presset inn i et langstrakt lokale (med bar i mid-ten), blir det vanskelig å forvente orden i rekke. Derfor var det en fordel at storskjermer gjorde det enklere for de som satt helt bakerst.

Lyden var i tillegg avdempet, noe som gjorde at støyen langt på vei tok overhånd.

Avslutningsvis kom et Beatles-pot-purri med kremletter, for eksempel «Something» som fortsatt gir fryn-ninger på ryggen. Noen synes kanskje denne bolken ble i korteste laget, men vi tror nok The Norwegian Beatles hadde en anelse om at «opplesningen» av publi- kum var nært forestående. Da ble jobben overlatt til Altas virkelige veteraner i Saturn.

Rolf Edm. Lund

FAKTA

Beatles-kveld på Rica

Freitag

Cinematic World, The Norwegian Beatles, Odd Ivar Johnsen, Jan Arild Sørnes, Rock on.

Tilskuere fredag: 530

FORNØYDE: – Han fra Lerresfjord var kanonbra, synes Jorunn Andersen og Knut Emlif Johnsen. De er på arrangementet for første gang, og har kost seg veldig.

VIL SYNGE: I foajeen på Rica møter vi Allin Clausen (f.h.), Elisabeth Lym (midten) og Kaja Bruhn Johnsen, som gjerne skulle vært med og sunget. Uten billetter må de derimot stå på utsiden.

BACKSTAGE: – Det har vært et fantastisk publikum i kveld. Det er så artig å spille på hjemmebane, synes Bjørn Conrad Berg (midten). – Jeg så bak- over i lokalet, og det var stort å se at folk var like entusiastisk der, synes Kjetil Linnes (nr.2 fra høyre). Kai Henning Skimeld, Vegar Johnsen og Håvard Pedersen var like fornøyd.